

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 266.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058851984.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

O! I Elskelige! derom kan da ikke tvivles, at vi trænge, trænge haardt til en Fornyse af christen Tro som den i Luthers Dage; kun det er Tingen, om den er at vente, og hvad skal vi dertil svare? Er det at vente, at vi igjen vil optage den kastede Bibel, holde den høit og i Ære, at vi af den forskudte Naade i Christo vil lade os tugte til at forsage det ugudelige Væsen og de verdslige Lyster, og til at leve tugtelig, retfærdelig og gudelig i denne Verden, ventende paa den store Guds og vor Herres Jesu Christi Herligheds Aabenbarelse? Nei visselig, skal vi slutte fornuftelig alene efter de Ting, vi i Verden høre og see, da er intet mindre at vente; det er sandt, at et ubegribeligt Guds Underværk maa Fornysen altid være; men ligesom den Syge, der troer sig karsk og forsmaaer Lægedom, kan ei helbredes, saaledes er det ogsaa umuligt, at en Slægt, som ikke vil føle sin Nød og sin Brøde, kan omvendes og frelses. Derfor sagde Jesus: de Karske have ikke Lægedom behov, og jeg er ikke kommen at kalde Retfærdige, men Syndere til Omvendelse, Grueligt, sønderknusende er det at see, hvor blinde, hvor dorske, hvor sløve de Elendige slæbe sig gjennem Verden; det er, som om Sjælens Øre var blevet døvt for alle Røster fra det Høie, og Øiet blindt for alle himmelske Syn, som om Samvittigheden var blevet maalløs, og som al Bekymring for Sjæl og Salighed var uddød. Herrens Torden ruller over Landene, det lyner Slag i Slag, Throner styrte, Jorden bæver, Mennesker falde i Tusindetal, Landene skjules af blodige Liig og Byernes Aske, Hunger og Sygdom kappes med Ilden og Sværdet om at ødelægge; men Herrens Haand vil de ikke see i alt dette; Jesus høres ei, naar Han varslende raaber: dersom I ikke omvender eder, skal I alle saaledes omkomme. O! vil Sjælene ei engang vaagne ved dette Bulder, vil de ei lære at forfærdes ved de Guds Domme, som alt her aabenbares, aabenbares paa de Folk, som vare vore Forbilleder og Følgjængere i Vantro og Synd, o, hvorledes skulde de da frygte sig for det svælgende Dyb paa hiin Side Graven, som de kan nægte, skrækkes for Dommens Basune, som her kun høres af de vaagne Sjæle?